

1892-10-12

ἡμεῖς ἵδμεν ἅπαντες

ἡμεῖς ἵδμεν ἅπαντες ἡμεῖς ἵδμεν ἅπαντες ἡμεῖς ἵδμεν ἅπαντες
Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8554>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμο
Παφός
Επιλήματα
Αθώωμα
Γιαλλούρης

ΤΟΠΙΚΑ.

ΤΑ ΕΝ ΠΑΦΩ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Εἶνε γεγονός πλέον ἐπὶ τῆς ἐγκλημα-
τικότητος, χάρις εἰς τὴν ἀβάνειαν τῶν
ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἀναπτύσσεται
ἰσημέραι δραστηρίως παρ' ἡμῖν. Τὸ
κακὸν ἐνεδρεύει ἐν ἔλαις ταῖς ἐπαρχί-
αις, πανικὸν δὲ ἰδιαιτάτα ἐνοσπύρει ἐν
τῷ διαμερίσματι Πάφου. Ἀξιοτίμος
οἷλος ἐν τοῦ διαμερίσματος τούτου,
ἐπισκερθεὶς πρὸ ἐλίγων ἡμερῶν τὸ
χωρῖον ἡμῶν διεξήτραγφόρησε τὴν
ἀθλίαν θέσιν τῶν κατείκων τῆς Πάφου
εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἐμολογεῖ-
μεν ἐπὶ δὲν θὰ ἐπιστεύομεν ἂν τὸ ἀμε-
ρῆλητον καὶ φιλαλήθες τοῦ ἀρηγη-
θέντος ἡμῖν ἐν ἤτῳ ἀνώτερον πάσης
ὑπονομίας. «Ἐν ὑπάρχει χωρῖον, ἔλε-
γεν ἡμῖν, ἐν τῷ διαμερίσματι μας, ἐ-
περ νὰ ἔχη ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην
ἀσφάλειαν. Ἐάν τις ἀρήσῃ ἐπὶ ἐλίγα
μόνον λεπτὰ τῆς ὥρας ἀναικτὴν τὴν
θύραν τῆς οἰκίας του, κλέπται πάραυ-
τα θὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν, ὅπως ἐξ-
απῆρσῃσι τὸ ἐντιμον ἐπάγγελμά των.
Οἱ φιλήσυχαι κάτοικοι δὲν δύνανται νὰ
ἐξέλθωσι μόνον εἰς τοὺς ἀγρούς των
φοβούμενοι τὰς ληστρικὰς συμμορίας,
αἰτινες, πρεσβεύαις τοῦ Γιαλλούρη, λε-
ηλατοῦσι τὰ χωρῖα καὶ κατάμαστιζού-
σι τοὺς χωρικοὺς. Εἶνε εὐκόλον προσέ-
θῃκε, νὰ συλληρῇ ὁ Γιαλλούρης ὑπὸ
τῶν χωρικῶν. Ἐγὼ αὐτὸς δύναμαι νὰ
τὸν συλλάβω. Ἄλλὰ τίς δύναται νὰ με
βεβαιώσῃ ἐπὶ δὲν θὰ δραπέτευσῃ καὶ
αὐθις ἐκ τῶν φυλακῶν, καὶ τότε ποῦ
μένει ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς μου;»
Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ κυρίου τούτου, ὁ
Γιαλλούρης εἶνε νέος 28ετής τὴν ἡλι-
κίαν. Ἰσχνός καὶ ἀδύνατος διακρίνεται
ἐπὶ ἀπιστεύτῳ τόλμῃ, χειρίζεται τὸ ὄ-
πλον ὅσον ἐλίγιστοι τῶν ἐν τῇ γῆσῳ
καὶ τρέχει ὡς δορκάς.

Και μολεταυτα η σεβαστη κυβερνη-
 σις δεν εννοει να λαβη τα αναγκαια
 μετρα. Αιωνίως υποσχεται και ουδεν
 πράττει. Μάλιστα οι χωρικοί κέμπουσιν
 αυτη αναφοράς, μάτην ο τυπος ζητει
 να επικηρυχθη η κεραλη του επιβοη-
 του κακούργου, πρῶγμα, ἔπερ θα ειχε
 παραυτα ως αποτελεσμα την αποσύν-
 θεσιν των λοιπων ληστοσυμμοριων.
 Αυτοι οι κυβερνηταί μας θα ηγαι πάν-
 τοτε ακατανόητοι. Το αγαλμα της Γα-
 λατείας εις τας παρακλησεις ενός και
 μόνου ανθρώπου συνεκινήθη και ελαβέ
 ζωην. Αυτοι δε εμφυζα πλάσματα ε-
 χοντες στήρνα και καρδιαν και εκλιπα-
 ρουμενοι υπό γλιυδων λαου προς λη-
 ψιν μετρων δια την ασφάλειαν της
 ζωης των, δεικνυνται και αυτοῦ τοῦ
 μαρμαρου ψυχρότεροι και αναληθη-
 τεροι. Ο Θεός πλέον να μας λυπηθη.

Λέγεται ότι ο Γαλλούρης, κορέσας
 πλέον τὰ ἄγρια ἐνστικτά του ἐν τῇ
 ἐπαρχίᾳ Πάρου, προτίθεται νὰ μεταβῆ
 καί εἰς ἄλλας ἐπαρχίας. Διόλου παρά-
 δεξον καί αἱ πόλεις ν' ἀζιωθῶσι τῆς
 ὑψηλῆς τιμῆς νὰ δεχθῶσι τὴν ἐπίσκε-
 ψίν του. Καί διατί ὄχι; Τίς θὰ τὴν
 ἐμποδίσῃ;